

На татковата лула има Арапъ. Но това е човѣкъ — нарисуванъ човѣкъ. Цѣлия черъ, а коситѣ му рошави. Имало такава земя, дѣто всичките хора били черни. У — у, страшно! Ваньо, пакъ ли? Това не се търпи вече! Скоро въ жгъла! Ще стоишъ единъ часъ задъ книгитѣ въ тоя жгъль. Не разбирашъ ли? Хайде!

Урокътъ се свърши. Сега ще напиша бѣлѣжкитѣ. Мичето 5, Катето 5, — много добро поведение! На Ваню прилежание е—ди—нич—ка.

Сега десетъ минути почивка!

Дора Габе — Пенева

Сладко грозде

Баба Стана мъкне коша
Съсъ послѣдни сили.
Митко тихичко подхукна
Съ дългитѣ конкили